

Sygn. akt VIII Gz 362/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Woźniak

Sędziowie: SO Piotr Sałamaj

SO Patrycja Baranowska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2016 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

z udziałem R. N., R. D. (1), M. B.

o zawezwanie do próby ugodowej

na skutek zażalenia wzywającej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum

w S. z dnia 8 lipca 2016 roku, sygn. akt X GCo 163/16

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

P. Sałamaj A. Woźniak P. Baranowska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem wydanym w dniu 8 lipca 2016 roku w sprawie o sygn. akt X GCo 163/16 Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie w pkt 1 stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Zielonej Górze V Wydziałowi Gospodarczemu jako właściwemu w zakresie uczestnika R. D. (2), zaś w pkt 2, w zakresie uczestnika M. B., przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Sieradzu V Wydziałowi Gospodarczemu. Po sprostowaniu pkt 2, postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2016 roku, jako sąd właściwy określono Sąd Rejonowy w Suwałkach.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że zgodnie z art. 185 §1 k.p.c. dla spraw o zawezwanie do próby ugodowej wyłącznie właściwy jest sąd rejonowy ogólnie właściwy dla przeciwnika. Nadto wskazał, że w sprawie nie znajdzie zastosowania norma art. 43 §1 k.p.c., albowiem ta norma dotyczy możliwości wskazania jednego sądu wyłącznie, gdy mamy do czynienia z właściwością ogólną a nie wyłączną.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Zarzuciła naruszenie art. 43 §1 k.p.c., poprzez jego wadliwą interpretację i niezastosowanie w sytuacji, w której występuje właściwość wyłączna kilku sądów, a nie zbieg właściwości wyłącznej z właściwością ogólną lub przemianą. Zdaniem wzywającej, przysługuje jej prawo wyboru sądu właściwego do rozpoznania sprawy w stosunku do wszystkich trzech przeciwników.

Wzywająca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i pozostawienie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów sądowi I instancji.

W uzasadnieniu zażalenia wskazano, że wzywająca wniosła o zawiązanie do próby ugodowej przeciwko przeciwnikom odpowiedzialnym solidarnie za szkodę wyrządzoną wzywającej, która to odpowiedzialność solidarna wynika z art. 441 k.c..

Żaląca zgodziła się z Sądem I instancji, że w przypadku, gdy do rozpoznania sprawy właściwy byłby sąd właściwości wyłącznej i ogólnej lub przemiennej to uprawnienie do wyboru sądu z art. 43 k.p.c. nie przysługuje i sprawę należy skierować do sądu właściwości wyłącznej. Taka sytuacja w sprawie nie występuje. W niniejszej sprawie z uwagi na fakt, że miejsca zamieszkania przeciwników znajdują się w okręgach różnych sądów rejonowych, wzywająca, zgodnie z art. 43 k.p.c. dokonała wyboru sądu, zaś powyższe było dopuszczalne z uwagi na fakt, że wyboru dokonywano spośród sądów właściwości wyłącznej.

Skarżąca wskazała również, że zaskarżone postanowienie prowadzi również do zbędnego rozdzielania przedmiotu postępowania. Takie działanie sprzeciwia się zasadom rządzącym zasadami solidarności, ekonomiki procesowej i spowoduje nieuzasadnione zwiększenie kosztów po stronie wzywającej.

Dalej żaląca się argumentowała, że uczestnictwo wszystkich dłużników solidarnych na posiedzeniu pojednawczym jest jak najbardziej celowe, gdyż spowodować może większe szanse na zawarcie porozumienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione i doprowadziło do uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Otóż zgodnie z brzmieniem art. 184 k.p.c. sprawy cywilne, których charakter na to zezwala, mogą być uregulowane drogą ugody zawartej przed wniesieniem pozwu. Właściwość Sądu przy zawiązaniu do próby ugodowej określona została w art. 185 §1 k.p.c., który stanowi, że z wnioskiem o zawiązanie do próby ugodowej – bez względu na właściwość rzeczową – można zwrócić się do sądu rejonowego ogólnie właściwego dla przeciwnika. W wezwaniu należy oznaczyć zwięźle sprawę.

Tak unormowana właściwość ma charakter wyłącznej, także w odniesieniu do właściwości miejscowej, gdzie wniosek winien być złożony do sądu ogólnie właściwego dla przeciwnika (art. 27- 30 k.p.c.).

Art. 27 oraz 30 k.p.c. znajdują się w grupie przepisów zatytułowanych „właściwość ogólna” i przepisy te mają zastosowanie wtedy, gdy nie zachodzą warunki uzasadniające wybór przez powoda innego sądu, zgodnie z przepisami kodeksowymi o właściwości przemiennej lub przepisami pozakodeksowymi dotyczącymi wymienionej właściwości.

W ocenie Sądu rozpoznającego zażalenie, w postępowaniu pojednawczym, wbrew stanowisku Sąd Rejonowego, znajduje zastosowanie art. 43 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.. Jeżeli bowiem w sprawie występuje kilku przeciwników, dla których właściwie byłoby różne sądy (według właściwości ogólnej), wybór między sądami należy do wzywającego (art. 43 § 1 k.p.c..). W postępowaniu pojednawczym miejscowo właściwy jest sąd określony na podstawie przepisów o właściwości ogólnej (art. 27-30) dla przeciwnika wniosku o zawiązanie do próby ugodowej, co oznacza, że nie mają zastosowania przepisy o właściwości przemiennej. Jeżeli w sprawie jest kilku przeciwników, dla których właściwe są różne sądy, wybór między sądami należy do wnioskodawcy (art. 43 § 1).

Reasumując, przepis art. 185 §1 k.p.c. odwołuje się do przepisów o właściwości ogólnej i nakazuje wniosek o zawiązanie do próby ugodowej kierować do sądu właściwości ogólnej dla przeciwnika. Z kolei art. 43 §1 k.p.c. nawiązuje do sytuacji, gdy powództwo (wniosek) skierowane jest przeciwko kilku osobom i dla osób tych, kierując się miejscem ich zamieszkania, czy siedziby właściwe są różne sądy, wówczas to powód (wzywający) decyduje przed którym Sądem wytoczy powództwo (złoży wniosek).

Analizując normę wyrażoną w art. 185 § 1 k.p.c. odwołującą się do właściwości ogólnej a wykluczającej właściwość przemianą, biorąc pod uwagę wykładnię językową oraz postulat racjonalnego ustawodawcy, Sąd uznał, że należałoby opowiedzieć za niedopuszczalnością rozwiązania przyjętego przez Sąd Rejonowy.

Za słuszne uznać należy stanowisko skarżącego, że w sytuacji solidarnej odpowiedzialności przeciwników nielogiczne jest inicjowanie kilku odrębnych postępowań pojedynczych. Wystąpienie z jednym wnioskiem przeciwko kilku dłużnikom solidarnym niewątpliwie daje większe szanse na zakończenie sporu w sposób polubowny.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 386 §4 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 zd.1 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

P. Sałamaj A. Woźniak P. Baranowska

(...)S., (...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)